

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทเท่านั้นที่จะทำให้ลูกสูงส่ง การทำตามคำสั่งของจิตใจตนเอง และของผู้อื่นจะนำ การสาปแช่งมาให้แก่ลูก ดังนั้น จงอย่าลืมศรีมัท
- คำถาม:** ใครเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่สโตประธาน และใครเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ตโมประธาน อะไร คือความแตกต่างระหว่างทั้งสอง
- คำตอบ:** ผู้ทำความเพียรพยายามที่สโตประธานจะทำสัญญา และทำความเพียรพยายามที่จะรับสิทธิ์ในมรดกอย่าง เต็มที่จากพ่อ เขาจะแข่งขันที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง เขามีเป้าหมายของการรับสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง ผู้ ทำความเพียรพยายามที่ตโมประธานพูดว่า: “สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของฉันนั้นดีแล้ว! ก็ดี ถ้าฉันจะเป็น ประชากร” มายาจะสร้างอุปสรรคนี้ให้กับดวงวิญญาณเช่นนั้นจนกระทั่งพวกเขาออกไปจากการแข่งขัน
- เพลง:** หัวใจกล่าวขอบคุณแก่ผู้เดียวที่ให้การคำจุน...

โอมซานติ เมื่อลูกๆ นั่งที่นั่นเป็นการส่วนตัว พวกเขารู้ว่า ตนเองคือดวงวิญญาณที่มีชีวิต ที่นั่น มีแต่ดวงวิญญาณมนุษย์ที่มี ชีวิตเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกาย ดวงวิญญาณก็เปลือยเปล่า นั่นคือ การอยู่อย่างปราศจากร่าง ลูกกำลังนั่งที่นั่นใน ร่างกายของลูก ถ้าดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้เข้าไปในร่างกาย ก็จะไม่เกิด ลูกๆ ดวงวิญญาณที่มีชีวิต (ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย) รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกกำลังนั่งเหมือนที่ลูกเคยทำเมื่อลูก มาอยู่เบื้องหน้าท่านเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว แน่แน่นอนว่าลูกๆ จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อของพวกเขา ลูกๆ รู้ว่า ลูกกำลัง นั่งเป็นการส่วนตัวต่อหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ขีดจำกัด เหตุใดลูกจึงกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเล่า เพื่อที่จะรับสิทธิ์ใน มรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูกจากพ่อ ที่โรงเรียน พวกเขาเข้าใจว่า ตนเองกำลังศึกษาเล่าเรียนกับครู เพื่อที่จะเป็นวิศวกรหรือ นักกฎหมาย พวกเขาเข้าใจว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งอยู่ในร่างของบราห์มา และสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พระเจ้าพูดว่า ได้อธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่า ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนคือ พระเจ้า ดวงวิญญาณที่มี ชีวิตต้องใช้ชาติเกิดอย่างแน่อน เมื่อลูกถามชั้นยาสีว่า มนุษย์ใช้ชาติเกิดหรือไม่ พวกเขาจะไม่พูดว่ามนุษยชาติไม่ได้ใช้ ชาติเกิด แล้วพวกเขาจะพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิดได้อย่างไรเล่า จงถามพวกเขาว่า ท่านเชื่อเรื่องการใช้ชาติเกิดไหม จริงๆ แล้ว ดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งแล้วไปใช้อีกร่างหนึ่งตามสัจจะของเขามนุษย์ทำเช่นนั้นแต่พวกเขาไม่ได้ใช้ 8.4 ล้านชาติ เกิด พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด สิ่งนี้พิสูจน์ว่า ชาติเกิดแรกนั้นจะดีมาก และสโตประธาน ในชาติเกิดสุดท้าย ดวงวิญญาณจะ สกปรก และตโมประธาน จาก 16 องศาเต็ม ลูกก็จะเหลือ 14 องศา และ 12 องศา ลูกจะใช้ชาติเกิดอย่างแน่อน ลูกควร จะถามพวกเขาว่า โอเค พระเจ้าใช้ชาติเกิดหรือว่าท่านอยู่เหนือการเกิดและการตายใช่ไหม ดูลี นี่เป็นประเด็นที่ละเอียด อ่อนมากๆ หากพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย จงบอกพวกเขาว่า นั่นหมายความว่า เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ที่จะมีชีพขันธ์ พวกเขาจะพูดว่า แต่มีการทดลองชีพขันธ์ จงอธิบายแก่พวกเขาว่า ชีพขันธ์ขันธ์ใด อย่างไรก็ตาม ไม่มีความ ตายที่เกี่ยวข้องกับการเกิด หากท่านตาย ท่านก็จะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดเช่นกัน พ่อไม่เคยใช้ชาติเกิด ท่านเข้ามาในร่างนี้ เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านไม่ได้ใช้ชาติเกิด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เหนือการใช้ชาติเกิด ท่านไม่เคยกลายมาเป็น ผู้ที่ตโมจากที่สโตประธาน ทุกดวงวิญญาณเกิดแล้วเกิดอีกและไม่บริสุทธิ์ แล้วพ่อก็มาเพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ สิ่งนี้ พิสูจน์ว่า ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณมาที่นี้อย่างบริสุทธิ์ แล้วมายาก็ทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่เคยให้คำสั่ง ที่สกปรกแก่ลูกๆ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ของเวลานี้ให้คำสั่งที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อที่บริสุทธิ์พูดว่า อย่าเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือ อย่า ยุ่งเกี่ยวกับในกิเลส ด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน นี่จึงกลายเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ก่อนอื่น เคยมีดินแดนแห่งความ สุข ไม่ใช่ว่าพ่อให้ทั้งความสุขและความทุกข์ เปล่าเลย พ่อไม่เคยให้คำสั่งของความทุกข์แก่ลูกๆ มายาคือ ผู้ที่สร้างความ ทุกข์ ด้วยการชนะมายา ลูกก็จะกลายเป็นผู้พิชิตโลก ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของมายา พวกเขาคิดว่า ทรัพย์สมบัติเป็น มายา มีคำกล่าวที่ว่า ผู้ที่มีความซาบซึ้งในมายาอย่างมากมายา อย่างไรก็ตาม กิเลสทั้ง 5 นั่นคือมายา หากลูกมีความซาบซึ้ง ในกิเลสทั้ง 5 มายาจะเหมือนบลูค ในยุคทองและยุคเงินไม่มีความซาบซึ้งของมายา พวกเขาไม่ได้เผาหุ่นของราวันที่นั่น มัน คือหุ่นของศัตรูที่แข็งแกร่งที่ลูกสร้างขึ้นมา อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นหลังจากครั้งวงจร เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง กิเลสอื่นๆ ทั้งหมดก็จะตามมา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ มีการเขียนไว้ว่า เหล่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาป นั่นคือ พวกเขาเกี่ยวข้องกับกิเลส เพราะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา พวกเขาจึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้อื่น พวกเขา ทำตามคำสั่งของผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ เวลานี้ลูกกำลังทำตามศรีมัท คำสั่งของผู้อื่นหมายถึงคำสั่งของมายา “ศรี” หมายถึงคำสั่งที่

สูงส่งของพ่อ เหล่านั้นเป็นคำสั่งของผู้อื่น คำสั่งของราวัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ชุมชนของปีศาจไม่มีความสุขอยู่ในโพ
ตรวนของราวัน มนุษย์เข้าใจว่า ระยะเวลาของยุคทองเป็นแสนปี ดังนั้นลูกจึงอธิบายปัญหาของ 5,000 ปีให้แก่พวกเขา
เป็นเวลา 2,000 ปีนับตั้งแต่พระคริสต์ปรากฏขึ้นมา 2,250 ปีนับตั้งแต่มีพระพุทธเจ้า และ 2,500 ปีนับตั้งแต่ผู้ที่ เป็นของ
อิสลามถือกำเนิดขึ้นมา ทั้งหมดนี้อยู่ภายในครึ่งวงจรร ก่อนหน้านั้นเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ แล้วลูกจะพูดได้อย่างไรว่า
เป็นหลายแสนปีมาแล้วนับตั้งแต่มีเหล่าเทพปรากฏขึ้นมา หากมีจำนวนหลายปีเช่นนั้นก็จะมีผู้คนมากมาย ไม่ได้มีจำนวน
มากมายเช่นนั้น ในระยะเวลา 5,000 ปีมี 5 ถึง 6 พันล้านคน พวกเขาพูดว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ เคยมีศาสนาเทพ
ดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ในบาร์ด เมื่อ 5,000 ปีสิ้นสุดลง การละเล่นก็กำลังจะจบ ไม่มีใครรู้เรื่องเหล่านี้ นั่นคือ ฉันเป็นอะไร
ฉันเป็นอย่างไร ไม่มีใครรู้ว่า วงจรนี้หมุนไปอย่างไร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายว่า นี่คือ กิตะ พอมาและสอนราชาโยคะที่
ง่ายดายให้แก่ลูกๆ เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่า กิตะ ยกตัวอย่างเช่น สิ่งที่พระคริสต์ได้สอนนั้นลูกเรียกว่า ไบเบิล นั่นเป็นชื่อ
อันเป็นนิรันดร์ที่ถูกตั้งขึ้นมา สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง บาบอธิบายให้แก่แม่ที่แก่ชราด้วยว่า เหล่านั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดาย
มาก เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก เมื่อเด็กเกิด นั่นก็หมายความว่าทายาทได้ถือกำเนิดขึ้นมา ลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นทายาทของ
บาบา ลูกมาเพื่อพบกับบาบาอีกครั้งหนึ่งหลังจาก 5,000 ปี ลูกจะพูดถึง 5,000 ปีซ้ำแล้วซ้ำเล่า แม้แต่ผู้ที่มา 2 ถึง 3 ปีหลัง
จากนั้นก็ยังคงพูดว่า เราได้มาอีกครั้งหนึ่งหลังจาก 5,000 ปี ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำมาก บาบากล่าวว่า เราเคยพบกันมาก่อน
ไหม ลูกตอบว่า ใช่แล้ว บาบ! ดวงวิญญาณพูดผ่านปากนี้ว่า บาบ! ฉันได้พบกับท่านเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ท่านมาให้คำ
สอนผ่านร่างนี้ ผู้ที่เป็นลูกที่แท้จริงจะเข้าใจว่า พวกเขา กำลังนั่งที่นี่ เพื่อรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของตนเองจากพ่อ
เวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดผ่านบราห์มา พ่อถามว่า ลูกจำพ่อได้ไหม พ่อคือ พ่อของลูก ลูกก็จะพูดว่า ใช่แล้ว บาบ
ท่านคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของพวกเราดวงวิญญาณ พ่อเองก็จะพูดว่า พ่อได้ให้มรดกแก่ลูกๆ และส่งลูกๆ
ไปสู่สวรรค์ แล้วมายาก็มาจนมรดกนั้นไป และเดี๋ยวนี้พ่อกำลังให้มรดกนั้นแก่ลูกๆ อีกครั้งหนึ่ง มายาขโมยมรดกของลูกไป
ขณะที่พ่อกำลังให้มรดก การละเล่นนี้ลูกแสดงหลายครั้งแล้ว และมันจะถูกแสดงต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีที่สิ้นสุด ลูกเป็นของพ่อ
บางคนเป็นลูกที่แท้จริง และบางคนก็เป็นลูกเลี้ยง บางคนกลายเป็นลูกที่แท้จริง และบางคนก็มาเป็นลูกเลี้ยง มีผู้ที่อ่อนแอ
และผู้ที่เข้มแข็ง มายาเอาชนะแม้แต่ผู้ที่เข้มแข็งได้อย่างสิ้นเชิง ลูกๆ พูดว่า บาบ! ลูกจะรับสิทธิ์ในมรดกของลูกตราบนาน
เท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปอยู่บนศีรษะของลูก ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกๆ ดวง
วิญญาณก็จะมาเป็นดวงวิญญาณบุญจากที่เป็นดวงวิญญาณบาปได้มากตามนั้นด้วยไฟของโยคะนี้ ไฟชำระทุกสิ่งให้
บริสุทธิ์ ไฟของลูกคือ ไฟของโยคะ นี่คือ ไฟบูชาญูที่ผู้เป็นนายที่ไร้ขีดจำกัดได้สร้างขึ้นมานี้ ไม่มีไฟบูชาญูอื่นใดที่ดำเนิน
มาเป็นระยะเวลานานเท่านี้ พวกเขาถือไฟบูชาญูขึ้นมาเป็นเวลา 5 ถึง 7 วันหรือ 1 เดือน ไฟบูชาญูของลูกได้ดำเนินมา
เป็นเวลาหลายปีแล้ว พ่อพูดกับลูกอยู่เรื่อยๆ พ่อพูดว่าอย่าลืม! เพียงแต่จดจำพ่อ แล้วภาระบาปจากหลายชาติเกิดของลูกจะ
ลดลงไปเรื่อยๆ ไม่มีชั้นยาสซีหรือนักปราชญ์คนใดที่จะพูดเช่นนี้ได้ พระเจ้าพูดว่า จงจดจำนั้น พ่อของลูก แน่แน่นอนว่าท่าน
ได้มา และเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า พ่อพูดว่า เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง เวลาที่ลูกรู้ว่า
เดี๋ยวนี้ลูกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่องด้วยโยคะ พ่อพูดว่า จงดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้และกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่
บริสุทธิ์ เจ้าบ่าวผู้ขึ้นมาเพื่อชำระลูกๆ เจ้าสาวให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ ลูกสัญญาว่า เมื่อท่านมา เรา
จะติดต่อกับท่าน และตัดขาดตนเองออกจากคนอื่นๆ เราจะอุทิศตัวให้แก่ท่าน สามิอุทิศตัวให้กับภรรยา และภรรยาก็
อุทิศตัวให้กับสามิ ที่นี้ ลูกต้องอุทิศตัวให้กับพ่อ เมื่อพวกเขาแต่งงานกัน พวกเขา ก็อุทิศตัวให้แก่กัน เวลานี้พ่อพูดว่า อย่า
อุทิศตัวให้กับมนุษย์ ลูกสัญญาว่า ลูกจะอุทิศตัวให้กับท่าน ท่านก็ยังคงอุทิศตัวให้กับลูกด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า เมื่อลูกอุทิศตัว
ให้กับพ่อ พ่อจะทำให้ลูกมีความสุขอยู่เสมอถึง 21 ชาติเกิด นี่คือ มรดกที่ใหญ่โตมาก นักบวชและชั้นยาสซีไม่อาจให้
มรดกแก่ลูกได้ พ่อพูดว่า เวลาที่พ่อให้พรที่เป็นมรดกนั้นแก่ลูก ลูกต้องเพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ด้วยการ
ทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่งได้ อย่าลืมสิ่งนี้ จงวางภาพของลักษมีและนารายณ์ไว้ในบ้านของลูก เรากำลัง
รับสิทธิ์ในมรดกของเราเองจากพ่ออีกครั้งหนึ่ง ท่านมาจากดินแดนสูงสุด อย่างไรก็ตาม มายา นกอินทรีนั้นก็ไม่ใช่อย
เธอมาโฉบเอาตัวลูกไป สิ่งนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงทุกคน เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป บางคนก็ลืมนั่นเลย ว่า พวกเขา กำลังรับสิทธิ์ใน
มรดกของตนเองจากพ่อ ขณะนี้อยู่ที่นี่ ลูกมีความซาบซึ้ง ทันทีที่ลูกออกไปจากที่นี่ ลูกก็ลืม แล้วลูกก็รู้สึกสดชื่นอีกครั้งใน
ตอนเช้า แต่ก็ลืมตลอดทั้งวัน ผู้ที่เคยทำงานรับใช้ที่ดีมากเป็นเวลา 4 ถึง 5 ปีก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ในวันนี้ พวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อ
ฟังด้วยเหตุผลบางประการ มายาตอบตีพวกเขาอย่างรุนแรง แล้วพวกเขาก็จากไป บาบพูดว่า ลูกๆ มายาแข็งแกร่งมาก เมื่อ
ลูกไม่เชื่อฟัง มายาจะทำให้ลูกพลัดตกลงมาอย่างรุนแรง เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่า ผู้ที่ไต่เต้าขึ้นไปก็จะได้ดีมรสความ
หวานขึ้นของความรัก... ลูกจะเห็นได้ว่า บางคนลูกทำลายอย่างสิ้นเชิงอย่างไร แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะได้ไปสวรรค์ แต่
สถานภาพก็ต่างลำดับกันไป แม้ว่าทุกคนที่นั่นจะมีความสุขแต่ก็ยังมีความแตกต่างกันในสถานภาพของแต่ละคน ที่
โรงเรียน นักเรียนทำความเพียรพยายาม เพื่อที่จะได้รับสถานภาพ อย่าคิดว่า เป็นเรื่องดีถ้าลูกจะกลายเป็นประชากรหรือ

สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของลูกนั้นดี เปลาเลย นั่นคือ ความเพียรพยายามที่ตโมประธาน ความเพียรพยายามที่สโตประธาน คือ เมื่อลูกทำความเพียรพยายาม และทำสัญญาที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองอย่างเต็มที่จากพ่อ นั่นคือ การแข่งม้า ไม่ใช่ ว่าทุกคนจะได้รับอันดับ 1 นั่นคือ การแข่งขันของมนุษย์ มายาสรางอุปสรรคเช่นนั้นที่เธอจะทำให้ลูกออกไปจากการแข่งขัน อย่างสิ้นเชิง การแข่งขันของลูกคือ การแข่งขันของมนุษย์ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ฉันอยู่อย่างทุกข์ กระทบเหลือเกินจากการใช้ร่างกายไปเรื่อย ๆ เขาพูดว่า เวลานี้ฉันต้องการไปหาบาบา บาบาแสดงวิธีการให้แก่ลูกแล้ว บาบา ฉันจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน ลูกมีเวลาสำหรับสิ่งนี้มากเพียงไรก็จะดีมากตามนั้น ลูกอยู่ในงานรับใช้ของ รัฐบาลเป็นเวลา 8 ชั่วโมงใช้ใหม่ ดังนั้นจงอยู่ในงานรับใช้ 8 ชั่วโมง การทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์นั้นเป็นงานรับใช้ที่ สำคัญอย่างยิ่ง เพียงแค่จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสุข เท่านั้นเอง หากลูกทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมง ลูกจะได้รับสิทธิ์ใน มรดกอย่างเต็มที่ ด้วยการจดจำระลึกถึงในวิธีนี้ บาปของลูกก็จะถูกปลดปล่อย จงให้ 8 ชั่วโมงกับงานรับใช้ 8 ชั่วโมงนี้ ไม่เช่นนั้น แล้ว ลูกก็จะว่างถึง 16 ชั่วโมง จงจดจำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกจดจำบาปได้ขณะกำลังนั่งอยู่ที่ใด ก็ตาม เวลาที่ดีที่สุดที่ลูกจะหาได้คือ เวลาเช้าตรู่ มีคำพูดในภาษาฮินดีที่ว่า จงเข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นแต่เช้าตรู่ คุณธรรม นี้ทำให้ลูกยิ่งใหญ่ ผู้คนที่ไม่มีความรู้จะนอน 8 ชั่วโมง การนอนของลูกควรจะเป็นครึ่งหนึ่งของพวกเขา นอน 4 ชั่วโมงก็ พอแล้ว ลูกเป็นคาร์มาโยดี จงเข้านอน 4 หุ่ และตื่นตี 2 จงจดจำชิพบาบา หากลูกตื่นตี 2 ไม่ได้ ก็ตื่นตี 3 หรือตี 4 นั่นคือ เวลาที่เป็นชั้นหนึ่ง เป็นเวลาที่เต็มไปด้วยความสงบอย่างที่สุด ทุกคนอยู่อย่างปราศจากร่างในเวลานั้น มีเพียงความเงียบ สงัดในเวลานั้น นั่นจะเป็นเหมือนกับโลกที่ไร้ตัวตน รวากับว่า ทุกคนกำลังนอนตาย หากลูกจดจำบาปในเวลานั้น การ จดจำระลึกถึงจะหนักแน่นมั่นคง การจดจำระลึกถึงในเวลาอมฤตมีผลกระทบที่ดี ส่วนใหญ่แล้ว บาบาจะอยู่อย่างตื่นตัวใน เวลากลางวัน ด้วยการทำงานที่ใช้ร่างกาย หัวของลูกจะหนักหน่วง ไม่มีความเหนื่อยล้าในงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อน การหา รายได้จะไม่ทำให้ลูกเหน็ดเหนื่อย การหารายได้นำความสุขมาให้ลูกๆ ดังนั้น การตื่นแต่เช้าตรู่และอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะหารายได้อย่างมากมาย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นในเวลาอมฤตและฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำพ่อ เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ จง วิ่งแข่งในการจดจำระลึกถึง แน่นอนว่าจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลา 8 ชั่วโมง
2. จงอุทิศตนเองอย่างเต็มที่ให้กับพ่อผู้เดียว อย่าทำตามคำสั่งของจิตใจตนเองหรือของผู้อื่น แต่จงทำตามคำสั่งที่สูงส่ง ของพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายของบราห์มา ผู้ที่เปิดเผยพอบราห์มาอย่างชัดเจนผ่านการกระทำและสภาพของลูก สันสการดั้งเดิมของพอบราห์มาคือ “ท่านก่อน” ไม่ว่าที่ใดก็ตาม คือลูกๆก่อนอยู่เสมอ ท่านวางลูกๆไว้ข้าง หน้าเสมอ ไม่ใช่เพียงแค่คำพูดเท่านั้น แต่ด้วยเจตนาของการเป็นผู้ที่ปรารถนาดีต่อผู้อื่น ไม่ว่าใครทำอะไร หรือไม่ นั่นคืองานรับใช้ของพ่อ และไม่ว่าเขาทำสิ่งนั้นเองหรือไม่ นั่นก็เป็นงานรับใช้ของพ่อ ไม่เคยเป็นว่า “ฉันควรจะก้าวหน้าไปก่อน” อย่าเป็นเช่นนั้น จงทำตนเองให้ก้าวหน้าด้วยการทำให้ผู้อื่นได้ก้าวไปข้าง หน้า เมื่อมีความรู้สึกนี้อยู่ภายในแต่ละคน ลูกจึงจะถูกเรียกว่า นายของ บราห์มา แล้วก็จะมีใครพูดว่า พวกเขาไม่เห็นพอบราห์มา การกระทำและสภาพของลูกจะเปิดเผยให้เห็นพอบราห์มาอย่างชัดเจน

คติพจน์: จงไปสู่กันบึงของมหาสมุทรด้วยการจดจ่ออย่างมุ่งมั่น แล้วลูกจะได้รับเพชรและไข่มุกของประสบการณ์

*** โอม ชานติ ***